

[Hans Hansen.]

gør, at det ikke er sket med Henblik paa tyske Arbejder. Altsaa, de erhvervsdrivende faar Bevisbyrden for, at de ikke har foretaget disse Udvidelser med Henblik paa at faa tyske Leverancer. De Virksomheder, som har foretaget saadanne Udvidelser efter den 9. April, kan komme til at tilbagebetale hele den Nettofortjeneste, som er opnaaet ved det tyske Arbejde, for saa vidt Virksomhedens samlede Omsætning i blot eet Regnskabsaar for mere end Halvdelens Vedkommende hidrører fra Leverancer til eller Arbejder for Tyskerne; for saa vidt den tyske Omsætning ikke i noget Regnskabsaar har oversteget $\frac{3}{10}$ af den samlede Omsætning, skal der tilbagebetales, hvad Nettofortjenesten udgør over 2 pCt. af Kostprisen, og i de Tilfælde, hvor den tyske Omsætning har været mellem 30 og 50 pCt. af den samlede Omsætning, gradueres den Del, vedkommende faar Lov at beholde, forholdsmæssigt mellem 0 og 2 pCt. I Loven om Avancebegrænsning er det den almindelige Regel, at der skal tilbagebetales, hvad der ligger ud over 5 pCt. i Fortjeneste, men denne Fortjenestegrænse kan dog ned sættes i de Tilfælde, hvor Branchens almindelige Fortjenesteprocent maatte være lavere.

Jeg nævnte før, at man havde søgt at begrænse Antallet af dem, der falder ind under denne Lovgivning, ved at udskyde dem, der ikke betyder saa meget. I Loven om Tilbagebetaling er det gjort paa den Maade, at en Virksomhed ikke falder ind under den, med mindre den har haft en tysk Omsætning paa 10 000 Kr. i alle 5 Besættelsesaar, men i Loven om Avancebegrænsning er det tilsvarende Beløb ansat betydeligt højere, idet man her, som ogsaa den højtærede Handelsminister nævnte, skal være oppe paa 18 000 Kr. i de Aar, hvori Leverancer for tysk Regning har fundet Sted.

Ved Behandlingen i Folketinget er der i begge Lovene indsat en Paragraf — § 21 i Tilbagebetalingsloven og § 15 i Avancebegrænsningsloven —, hvorefter disse Lovbestemmelser ogsaa kan finde Anvendelse paa Arbejder, der, skønt udført for dansk Regning, dog er udført i tysk Interesse og efter tysk Krav. Det er med nogen Betænkelighed jeg kan anbefale denne Lovbestemmelse. Jeg er betænkelig ved denne Sammenblanding af, hvad der er lavet for dansk Regning, og hvad der er lavet for tysk Regning. Jeg synes, at man kunde have fundet andre Maader at klare dette Forhold paa, og jeg vil i hvert Fald hen-

stille til den højtærede Handelsminister, at disse to Paragraffer, § 21 i Tilbagebetalingsloven og § 15 i Avancebegrænsningsloven, bruges med meget stor Forsigtighed.

Den højtærede Handelsminister har jo gennemgaaet de mange og jeg maa sige ret indviklede Bestemmelser, som disse to Lovforslag indeholder, og jeg skal paa dette Tidspunkt afstaa fra at gaa nærmere ind paa dem, men slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale de foreliggende to Lovforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Landsting.

Elmquist: Med disse to Lovforslags Vedtagelse er vi forhaabentlig ved Vejs Ende med de forskellige Ordninger, der har maattet træffes som Følge af de særlige Forhold, der har raadet under Besættelsen. Jeg tror, at alle i den høje Rigsdag og ude i det danske Folk vil være enige om at ønske og haabe dette. Vi kender sikkert alle, at selv om en Hovedrengøring i vore Hjem kan være nødvendig, er den ikke altid lige behagelig, navnlig ikke hvor der er en altfor ihærdig Husmoder eller for ihærdige Hjælpere. Der kan da ofte bagefter være adskilligt, som er bragt i Ulave, som man er faret for haardt frem imod med Støvsuger, og som det derfor kan have adskillige Vanskeligheder at faa sat paa sin rette Plads igen.

Det har ogsaa været nødvendigt for det danske Samfund efter den 5. Maj at foretage en alvorlig Hovedrengøring. Adskilligt, der ikke var, som det burde være under Besættelsen, har maattet fejles ud, men ogsaa her har det ikke kunnet undgaas, at man maaske hist og her er faret lidt for haardt frem med Støvsugeren. Forhaabentlig vil det dog være muligt, naar den nye Rigsdag kommer ind, at faa sat det paa den gamle Plads igen, som ikke burde være fjernet, eller som der ikke burde være grebet ind over for, og jeg er sikker paa, at den nye Rigsdag vil være besjælet af Ønsket om at gøre godt igen, hvis man skulde være faret for haardt frem et eller andet Sted, ligesom jeg ved — jeg tror, jeg kan sige det paa alle Rigsdagsmedlemmers Vegne —, at det i disse fem vanskelige Maaneder i allerhøjeste Grad har været Rigsdagens Ønske vel at skabe ren Luft i vort Land, men ogsaa at yde absolut Retfærdighed paa alle Omraader.

Vi staar nu over for Behandlingen af de sidste Lovforslag, og, som jeg sagde før, er det godt, at vi er naaet til Vejs Ende. Forhaabentlig vil det ogsaa sige, at der nu kan falde Ro over Sindene, saa vi i det danske Folk holder os fra alt, hvad der kan kaldes Hetz eller har Præg af Hetz. Det skulde jo